

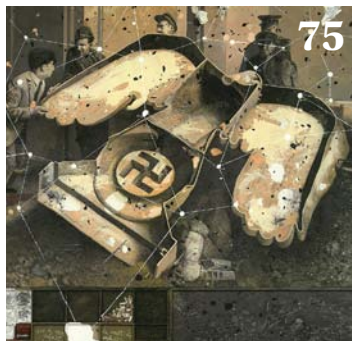
La incògnita socialista

Superat l'equador de la campanya, ho assenyalen totes les enquestes i ho detecta, també, el sentit comú. Aquesta vegada, sí. Podemos, Izquierda Unida i totes les confluències faran que la coalició que han articularat supere en vots el PSOE. Pablo Iglesias ha anat consolidant-se com el referent de l'oposició al PP. Serà ell, doncs, qui disputarà la presidència del Govern espanyol a Mariano Rajoy. Malgrat totes les consignes i totes les arengues, Pedro Sánchez sembla portar marcada al front la derrota i la resignació. El candidat socialista ha jugat malament les cartes en els mesos de la passada i fallida legislatura i ara en pagarà les conseqüències. Sánchez s'havia d'arriscar i havia d'entomar la investidura, però els límits que li va marcar el comitè federal del seu partit ho feien tot massa difícil. Pedro Sánchez no podia formar Govern amb Podemos, s'havia de limitar a demanar a Pablo Iglesias el vot sense res a canvi i amb el tràngol inclòs d'acceptar la presència al nou executiu de Ciutadans. Una prova insuperable. Una part important de l'electorat espanyol s'ha quedat amb la sensació que, d'esquerra, només n'hi ha una, i la lidera Pablo Iglesias. Quin sentit té ara el PSOE, més enllà de recollir les adhesions territorials i sentimentals que li queden?

L'acord entre Podemos i Izquierda Unida facilitarà que la candidatura que n'ha resultat sume més diputats. Hi ha 750.000 vots que va obtenir Alberto Garzón fora de la demarcació de Madrid que ara es poden transformar en més representació parlamentària. La llei d'Hondt hi ajuda. El que encara es manté com una incògnita és la dimensió del canvi. La caiguda del PSOE pot ser encara més dramàtica del que avancen les enquestes.

Tampoc es pot definir si hi haurà traspàs de vots de Ciutadans al Partit Popular per combatre l'ascens de Podemos amb un liderat més fort de Rajoy i com a conseqüència de la bipolarització de campanya que ha afavorit el mateix PP. Tot apunta que Mariano Rajoy serà el candidat que aconseguirà més vots i més escons, però els sondejos indiquen una repetició de resultats. En l'eix de la dreta, Ciutadans i Partit Popular no semblen moure's excessivament respecte al 20 de desembre.

La gran incògnita, la més determinant, doncs, continua sent l'opció postelectoral del PSOE. Els barons socialistes no poden ser els responsables d'anar a unes terceres eleccions. Hauran de decantar-se entre el PP i Podemos. Entre facilitar la investidura de Mariano Rajoy o de Pablo Iglesias. Cruel dilema. Foc o brases. No és estrany que Pedro Sánchez no vulga definir-se sobre acords postelectorals. Qualsevol decisió li restarà vots, però la indefinició tampoc l'ajuda gens.

La Galeria

- 71** LITERATURA
Entrevista a Adrià Pujol
- 72** LITERATURA | Joan Garí
Teoria i pràctica d'una orquídia
- 73** MÓN EDITORIAL
- 74** LITERATURA | Lluís Bonada
Rescatat el text rossellonès d'una Passió barroca d' excepcional gust literari
- 75** ART
Artur Heras, l'artista permanent
- 76** CINEMA | Àlex Gorina
Les amigues de Sofia
- 77** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Sobrevalorada
- 78** TEATRE | F. Foguet i Boreu
El límits de la raó ciutadana
- 79** ART | Ricard Mas Peinado
El dau retrobat
- 80** ART | Joan Abelló
Beijing descobreix Picasso
- GASTRONOMIA | J. Fàbrega
- 81** Joan Fuster i l'odi anticatalà

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.